

Adam Bauman, aktor, autor słuchowisk radiowych i scenarzysta. Ukończył PWST w Warszawie 1983 roku. Grał w Teatrze Polskim, Nowym i Na Woli w Warszawie. Występował w serialach *Klan*, *Klinika samotnych serc*, *Kryminalni*, *Plebania*, *Rancho*, w filmach fabularnych i w dubbingu. Stale współpracuje z Teatrem Polskiego Radia.

Jako autor debiutował w Teatrze Polskiego radia w 1995 roku słuchowiskiem *Komedia peryferyjna* zrealizowanym w tym samym roku przez Teatr TV. W 1998 dostał nagrodę za słuchowisko *Lot* zrealizowane przez Polskie Radio Szczecin. W tym samym roku otrzymał wyróżnienie za komedię *Makrela w papilotach* na konkursie Talia organizowanym przez Teatr im. L. Solskiego w Tarnowie. W 2001 roku dostał nagrodę z słuchowisko *Pielgrzymi* organizowanym przez Program 1 PR. W 2002 roku realizacja słuchowiska *Złodziej głosów*, w 2012 *Poprowadź mnie na drugą stronę* – słuchowisko o procesie Stanisławy Umińskiej, w 2013 słuchowisko *Trzecia noga*, w 2015 słuchowisko *Dwanaście przykazań seksualnych rewolucyjnego proletariatu*. Pracował jako scenarzysta i autor dialogów przy serialach *Marzenia do spełnienia* 2001-2002, *Na Wspólnej* 2003-2005, *Czego się boją faceci czyli seks w mniejszym mieście* 2003.

W 2009 roku otrzymał nagrodę główną polskiej edycji konkursu scenariuszowego Hartley-Merrill za scenariusz filmowy o św. Andrzeju Boboli pt. *Potrójna misja*, a następnym roku na tym samym konkursie scenariusz *Poprowadź mnie na drugą stronę* znalazł się w finałowej puli. Obecnie ten scenariusz jest w przygotowaniu do realizacji filmowej.

Od połowy 2015 roku w zespole autorów powieści radiowej *Matysiakowie*.

Grażyna Borkowska Specjalność naukowa: historia literatury, teoria literatury, krytyka literacka, członek korespondent PAN od 2013 roku, profesor Instytutu Badań Literackich PAN. Uzyskała w 1985 roku stopień doktora nauk humanistycznych w dziedzinie literaturoznawstwa, tytuł profesora w roku 2003. Wypromowała 8 doktorów nauk.

Wybrane, ważniejsze opublikowane prace naukowe to m.in.: *Dialog powieściowy i jego konteksty (na podstawie twórczości Elizy Orzeszkowej)*, Wrocław 1988; *Cudzoziemki. Studia o polskiej prozie kobiecej*, Warszawa 1996; tłum. na jęz. ang. *Alienated Women. A Study on Polish Women's Fiction 1845-1918* (przeł. U. Phillips). Budapest, New York 2001; tłum. na jęz. ros. *Cużezemki* (przeł. I. Adelgejm, N. Romanowski). Moskwa 2007; *Pożytywiści i inni*. 1996; *Maria Dąbrowska i Stanisław Stempowski*, Kraków 1999; *Nierozważna i nieromantyczna. O Halinie Poświatowskiej*, Kraków 2001; E. Orzeszkowa, *Publicystyka społeczna*, T. 1. Wybór i wstęp. [Oprac. edytorskie I. Wiśniewska] Kraków 2005; N. Żmichowska, *Poganka*. BN I nr 121 Wrocław 2013.

Funkcje w strukturach PAN: Kierownik Pracowni Literatury II połowy XIX wieku IBL PAN; kierownik Niestacjonarnych Studiów Doktoranckich IBL PAN; członek Rady Naukowej

IBL PAN (od 1999 roku), przewodnicząca Rady Naukowej IBL PAN (2007-2010); przewodnicząca Komisji Dyscyplinarnej IBL PAN. Wiceprzewodnicząca Rady Kuratorów Wydziału I PAN. Funkcje poza strukturami PAN: Członek Rady Naukowej Instytutu Literatury Wydziału Polonistyki UW (od 2010 roku), Rady Naukowej BN.

Udział w pracach rad redakcyjnych, rad naukowych i programowych czasopism: Redaktor naczelna „Pamiętnika Literackiego” (od 1998 roku). Członek Rady Programowej kwartalnika „Academia”.

Udział w pracach krajowych organizacji oraz organów opiniodawczo-doradczych i przedstawicielskich środowisk naukowych: Przewodnicząca NPRH (2010-2014). Udział w pracach zespołów MNiSW ds. oceny grantów (2006-2010) ds nagród (2012-2014). Prezes Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza (od 2004 roku). Inne rodzaje działalności, m.in.: Udział w pracach: Rady Naukowej Muzeum Literatury im. A. Mickiewicza (od 2010 r.); Rady Naukowej Polskiego Słownika Biograficznego (od 2012 r.).

Nagrody, wyróżnienia i odznaczenia, m.in.: Nagrody: Nagroda Zespołowa Rektora Uniwersytetu Łódzkiego 2006 za książkę zb. *Pozytywizm i negatywizm po stu latach*, pod red. B. Mazana, S. Tyneckiej-Makowskiej Łódź 2006; Nagroda Zespołowa stopnia pierwszego Rektora Uniwersytetu Łódzkiego w roku 2009 za książkę zb. *Bez antypodów? Zbliżenia i konfrontacje kultur*, pod red. B. Mazana, S. Tyneckiej-Makowskiej. Łódź 2008.

Krystyna Bratkowska, założycielka i jednoosobowy personel Wydawnictwa Nisza. Z wykształcenia germanistka, absolwentka lingwistyki stosowanej na Uniwersytecie Warszawskim. Pracowała jako tłumaczka, później bardzo długo jako redaktorka. Samodzielnie wydaje książki od 2004 roku. Opublikowała ich zaledwie pół setki, za to szczyt się sporą liczbą nagród literackich i nominacji dla ich autorów. Jest wydawczynią *Opowiadań, które napisałem* Jarka Westermarka, pierwszego laureata konkursu na najlepszą pracę powstałą w ramach Szkoły Mistrzów.

Edytorstwem zajmuje się od ponad 30 lat, chociaż miała inne plany życiowe. Chciała tłumaczyć na żywo i przekładać literaturę. Tłumaczką była przez kilka lat w trakcie i po studiach, dziś przekłada sporadycznie. Redaktorką stała się poniekąd z konieczności, gdy w stanie wojennym trzeba było rozwijać niezależny ruch wydawniczy. Była sekretarzem redakcji wydawanego w podziemiu dwutygodnik „Kos”. Po jego samorozwiązaniu w związku z powstaniem wolnych mediów w 1989 roku rozpoczęła pracę redaktorki w „Gazecie Wyborczej”. Pracowała w dziale zagranicznym, potem kultury i publicystyki. Przez rok była wicenaczelną w miesięczniku „Dom i Wnętrze”, potem główną redaktorką Wydawnictwa Pogranicze.

Z potrzeby niezależności założyła własne wydawnictwo – Nisza. Wydaje tylko takie książki, które sama chciałaby czytać. Głównie prozę, ale także eseistykę, biografie, poezję. Do

autorów publikujących (lub publikowanych – w przypadku nieżyjących) w Niszy należą Jerzy Ficowski (*Cyganie na polskich drogach, Demony cudzego strachu, Czekanie na sen psa*), Piotr Pazińskiego (*Pensjonat, Ptasie ulice*), Jan Gondowicz (*Pan tu nie stał, Duch opowieści*), Magdalena Tulli (*Kontroler snów*, jako Marek Nocny, *Włoskie szpilki*), Alina Cała (*Żyd – wróg odwieczny?*), Michał Sobol (*Pulsary*), a z zagranicznych Yasmina Reza (*Hammerklavier*), Romain Gary (*Czarodzieje*), Afonso Cruz (*Kukła Kokoschki*). Ale są także debiutanci, tacy jak Liliana Hermetz i Jarek Westermark. Wielu z nich nagrodzono lub nominowano do prestiżowych nagród.

Roman Bromboszcz, zajmuje się działalnością na pograniczu sztuk wizualnych, muzyki elektronicznej, literatury, programowania, nauk na styku różnych problemów. Tworzy obiekty, w których wykorzystuje znaki, tekst, elementy typograficzne, kolory, dźwięki, grafikę i fotografię. Umożliwia odbiorcy działanie wewnątrz swoich realizacji, zarówno na poziomie dotykowym jak i wirtualnym. Wykorzystuje języki programowania jako źródło inspiracji i narzędzie pracy porównywalne z gliną lub farbą w tubce.

W 2005 roku wprowadził do obiegu termin „poezja cybernetyczna”. Stał na czele grupy Perfokarta wraz z innymi osobami podejmującymi działalność na styku literatury i sztuk wizualnych. W latach 2003-2014 był liderem grupy KAL(e)KA wykonującej muzykę elektroniczną i wydającej pismo undergroundowe. Tworzy cykle graficzne, część z nich trafia równolegle zarówno do książek jak i w formie wydruków w ramy. Produkuje pętle dźwiękowe służące do udźwiękawiania plików cyfrowych z zawartością dynamiczną. Pliki te publikowane są pod postacią stron internetowych, na ekranach lub na powierzchni wydruków. W twórczości podejmuje tematy z zakresu automatyzacji, cybernetyzacji, przemian społecznych w XXI wieku pod wpływem rozrastania się sieci informacyjnych.

Nagrody i stypendia: Stypendium Ministra Edukacji i Szkolnictwa Wyższego 2002-2005, Nagroda Miasta Poznania w dziedzinie sztuk intermedialnych w 2006 roku, Nagroda Głosu Wielkopolskiego Medale Młodej Sztuki 2011.

Wystawy indywidualne: Wyższe etapy gry, Wozownia, Toruń 2015, Czarne płatki śniegu, galeria Entropia, Wrocław 2014, Połączony, galeria AT, Poznań 2011, Emancypacja zakłóceń, galeria Studio, Warszawa 2010, Pępowina. Polipoezja vs sztuka internetu, galeria AT, Poznań 2007.

Wybrane wystawy zbiorowe, festiwale i zdarzenia: The Book and What Next, UP Gallery, Berlin 2015, 25 lat. Książka i co dalej, Biblioteka Raczyńskich, Poznań 2015, Plug-in. Salon wiosenny, Galeria Miejska Arsenał, Poznań 2015, SYNTAX – Univers(city) of art, Terminal08, Gorzów Wielkopolski 2014, Rysowanie muzyki, Wozownia, Toruń 2014, Ucho / Echo, udział w instalacji miejskiej, Kraków 2014, Iter / Eter, udział w instalacji miejskiej, Kraków 2014, Les

littératures numériques d'hier à demain, B. N. F., Paryż 2013, Głos i fonem, galeria Siłownia, Poznań 2013, a-5pace, BWA, Zielona Góra 2013, Przyczyny i skutki, BWA Arsenał, Poznań 2013, Rysowanie muzyki, Lipowa 13, Lublin 2013, Głos i fonem, galeria Siłownia, Poznań 2013, a-5pace, BWA, Zielona Góra 2013, Rysowanie muzyki, galeria Siłownia, Poznań 2013, 7chn13n13 / Tchnienie, Wozownia, Toruń 2012, Domino, galeria Siłownia, Poznań 2012, Dyktatura eksperymentu, Spiż 7, Gdańsk 2012, Art Muse No. 2, Spiż 7, Gdańsk 2012, Permutacje 3, Wieża Ciśnień, Konin 2012, OZON, Bibu, Katowice 2012, Ha!wangarda, Konfederacka 4, Kraków 2012, 4 Prezentacja Poezji Wizualnej, Rybnik 2012, Manifestacje Poetyckie, Largactil, Warszawa 2012, Ciśnienie, galeria Siłownia, Poznań 2012, In/Out, CSW Łażnia, Gdańsk 2011, Open Source Art, BWA Sopot 2011, Krzyk Maszyn, 8 bitów, Poznań 2011, Poznań Poetów, Centrum Kultury Zamek, 2011, Audio Art Festival, Bunkier Sztuki, Kraków 2011, Mindware. Technologie dialogu, Teatr NN, Lublin 2011, Buum Poetycki, Od Nowa, Toruń 2011, Multiplace, A4, Bratysława 2011, Ukryte 2, galeria Studio BWA, Wrocław 2010, Exogenesis – Descartes, galeria Sektor, Katowice 2010, Ha!wangarda, Goldex Poldex, Kraków 2010, Producenci kontekstów, Dom Towarowy "Neptun", Gdańsk 2010, Actions Speaks Louder, Eskulap, Poznań 2009, Żywe Wideo, Poleski Ośrodek Sztuki, 2009, Error, galeria Studio BWA, Wrocław 2009, Ukryte, BWA, Zielona Góra 2009, Die Kunst Ist Toth, Spiż 7, Gdańsk 2009, Sound Screen, Akademia Muzyczna, Bydgoszcz 2009, Digital_ia, Klub 13 Muz, Szczecin 2009, Living Video, BWA Sanok, 2009, fail.unlimited, galeria AT, Poznań 2008, Festiwal Instalacje Liryczne, Wyspa Skarbów, Gdańsk 2008, WRO Biennale, Wrocław 2007, Crossing Time. Crossing Spaces, Inner Spaces, Poznań 2006, A/V, Domagsatelier, Monachium 2006, Breaking Silence, Inner Spaces, Poznań 2005.

Janusz Drzewucki, (ur. 6 grudnia 1958 roku w Kruszwicy) – poeta, krytyk literacki, wydawca, dziennikarz; członek Polskiego PEN Clubu, Stowarzyszenia Pisarzy Polskich i Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich.

Absolwent filologii polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego (1982). Po studiach odbył staż asystencki na UJ, potem był redaktorem w Wydawnictwie „Pomorze” w Bydgoszczy (1984-1989). Od 1990 mieszka i pracuje w Warszawie. Dziennikarz tygodnika „ITD” (1990), dwutygodnika „Atak” (1991), „Nowej Europy” (1991-1993), „Rzeczpospolitej” (1993-2005). W latach 1997-2009 był autorem comiesięcznego felietonu *Półka z poezją* publikowanego w dodatku do „Rzeczpospolitej” – *Rzecz o książkach*. Ponadto artykuły i recenzje poświęcone współczesnej literaturze ogłaszał na łamach „Gazety Wyborczej” (1991-1992), „Polityki” (1992-1994), „Sycyny” (1995-1996) oraz „Tygodnika Powszechnego” (1997-2004).

Za debiutancki zbiór wierszy *Ulica Reformacka* (1988) dostał Nagrodę im. Kazimierzy Hłakowiczówny, przyznawaną za najlepszy poetycki książkowy debiut roku. Potem wydał tomy poezji: *Starożytny język* (1989), *Podróż na południe* (1995), *Światło września* (1998), *Wiersze wybrane* (2010), *Dwanaście dni* (2013) i *Rzeki Portugalii* (2016).

Jako krytyk literacki zadebiutował w roku 1985 w „Życiu Literackim” i z tym pismem współpracował do roku 1990, w tym samym czasie współpracował także z dwutygodnikiem „Student”, „Pismem Literacko-Artystycznym” i z „Poezją”. Autor książek krytycznoliterackich *Chaos i konwencja* (1988), *Smaki słowa. Szkice o poezji* (1999), *Akropol i cebula. O Zbigniewie Herbercie* (2004), *Stan skupienia. Teksty o prozie* (2014) i *Charakter pisma. Szkice o polskiej poezji współczesnej* (2015). Ponadto w roku 2015 opublikował książkę *Życie w biegu. O ludziach, miejscach, literaturze, pilce nożnej, maratonach i całek reszcie*.

Laureat Nagrody Młodych im. Stanisława Wyspiańskiego (1989), Funduszu Literatury (1989) oraz Nagrody im. Stanisława Piętaka (1991) w dziedzinie krytyki literackiej, a także Nagrody im. Cypriana Kamila Norwida w dziedzinie literatury (2014) oraz Symbolicznej Nagrody Ryszarda Milczewskiego-Bruna w dziedzinie krytyki literackiej (2014).

W latach 2005-2012 pracował jako redaktor naczelny Spółdzielni Wydawniczej „Czytelnik”. Jest edytorem trzech tomów utworów wybranych Jarosława Iwaszkiewicza, które ukazały się w latach 2007-2008: *Urania i inne wiersze*, *Brzezina i inne opowiadania*, *Wenecja i inne szkice*.

Od roku 1988 stały współpracownik „Twórczości”, od 1996 członek zespołu redakcyjnego i redaktor działu poezji „Twórczości”, gdzie pracuje do dzisiaj. W ostatnich latach szkice i recenzje ogłasza także w dwumiesięczniku „Topos”, w kwartalnikach „Wyspa” i „Fraza” oraz w „Magazynie Literackim. Książki”. Od roku 2013 pracuje również na rzecz Zakładu Rękopisów Biblioteki Narodowej.

W roku 2005 Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Aleksander Kwaśniewski odznaczył go Srebrnym Krzyżem Zasługi.

W roku 2006 prezydent Włoch Giorgio Napolitano uhonorował go Krzyżem Kawalerskim Orderu Gwiazdy Solidarności Włoskiej (Ordine Della Stella Della Solidarieta' Italiana).

W roku 2016 został przewodniczącym jury Nagrody Literackiej m. st. Warszawy.

Jakub Ekier (1961), poeta, tłumacz i eseista, urodził się w r. 1961 w Warszawie. Studiował germanistykę i krótko polonistykę na Uniwersytecie Warszawskim. Mieszka w Warszawie. Prowadzi na różnych uczelniach zajęcia z przekładu literackiego i twórczego pisania. Stale współpracuje z czasopismem „Literatura Na Świecie”.

Opublikował tomy wierszy *cały czas* (biblioteka, Kraków-Warszawa 1992), *podczas ciebie* (Wydawnictwo a5, Kraków 1999) i *krajobraz ze wszystkimi* (Wydawnictwo WBiCAK, Poznań 2012, nominowany do Nagrody Orfeusz).

Tłumaczył między innymi eseje Friedricha Schlegla i Heinricha von Kleista, wiersze Paula Celana, publikowane w tomie *Utwory wybrane*, dwa wybory wierszy Reinera Kunzega, książkę Helmuta Böttigera *Paul Celan. Miasta i miejsca* (Borussia Olsztyn 2002), dwie powieści Daniela Kehlmana, *Dziennik 1946-49* Maxa Frischa (WAB 2015), a także *Proces* Franza Kafki (Świat Książki Warszawa 2008) jako drugi polski tłumacz tej powieści. Razem z Jackiem St. Burasem, Andrzejem Kopackim i Piotrem Sommerem wydał wybór wierszy Bertolta Brechta *Ten cały Brecht* (Biuro Literackie, Wrocław 2012).

Jest także autorem szkiców i esejów, głównie o pisarzach języka niemieckiego, a także o twórczości Jerzego Ficowskiego.

Za swoje wiersze otrzymał Nagrodę im. Barbary Sadowskiej (2001) oraz Nagrody Czterech Kolumn i Huberta Burdy (obie 2002), za przekłady – nagrody austriackiego ministerstwa kultury (2008), „Literatury na Świecie” (2011) i Nagrodę im. Karla Dedeciusa (2013).

Jego wiersze tłumaczono na angielski, bułgarski, czeski, francuski, hiszpański, niemiecki oraz ukraiński.

Jakub Ekier jest członkiem Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, polskiego PEN Clubu oraz Saksońskiej Akademii Sztuk.

Andrzej Ferenc, absolwent PWST w Warszawie 1982. Uczeń Gustawa Holoubka. Występował w warszawskich teatrach Rozmaitości, Dramatycznym, Współczesnym. Zagrał m.in. Chłopca z deszczu w *Dwóch teatrach* J. Szaniawskiego, von Kostryna w *Balladynie* J. Słowackiego, *Małego Księcia* wg Saint Exupery’ego, Romea w *Romeo i Julii* Shakespeare’a, Adwokata w *Martwych duszach* Gogola.

Role filmowe w: *Godzina W* reż. J. Morgensterna, *Lawa* reż. T. Konwickiego, *Kornblumenblau* reż. L. Wosiewicz, *Pokój z krzykiem* J. Xantus.

Zagrał ponad 1000 ról w słuchowiskach radiowych, interpretował ponad 80 książek. Laureat Złotego Mikrofonu 2010. Wykładowca Akademii Muzycznej w Łodzi, Dyrektor Artystyczny Sceny w Domu Literatury w Warszawie.

Jacek Głazewski, historyk literatury, tłumacz. Zajmuje się literaturą i kulturą XVII-XVIII wieku, a także relacjami pomiędzy literaturą, polityką i historią. W ostatnich latach przedmiotem

jego zainteresowań badawczych stały się europejska i amerykańska myśl polityczna XVIII wieku oraz dzieje wolnomularstwa.

Opublikował książki: *W żywiole tekstu. „Dworzanki” Jana Gawińskiego – próba lektury i interpretacji* (Warszawa 2008) oraz *Wariacje z powtórzeniami. Studia porównawcze z dziejów piśmiennictwa polskiego XVII wieku* (Warszawa 2013). Opracował i wydał teksty publicystyczne Bronisława Geremka: *„Profesor to nie obelga”. Alfabet Bronisława Geremka* (Kraków 2013) oraz *Rozmowy polskie, 1988-2008* (Kraków 2015). Przetłumaczył, opracował i podał do druku książki: S. I. Nikołajew, *Od Kochanowskiego do Mickiewicza, Studia o historii polsko-rosyjskich związków literackich XVII – XIX wieku* (Warszawa 2007), W. Britaniszski, *Rzeczpospolita poetów. Szkice i eseje* (Warszawa 2010), W. Britaniszski, *Dwa światy. Iwaszkiewicz i Miłosz* (Warszawa 2016). Jest ponadto autorem kilkudziesięciu artykułów, rozpraw naukowych, szkiców i recenzji z zakresu historii literatury dawnej opublikowanych m.in. w pismach „Barok. Historia – Literatura – Sztuka”, „Terminus”, „Teksty Drugie”, „Zeszyty Literackie” oraz w tomach zbiorowych.

Jest członkiem redakcji półrocznika „Barok. Historia – Literatura – Sztuka” (w latach 1998-2010 pełnił funkcję sekretarza redakcji) oraz „Przeglądu Filozoficzno-Literackiego”). W latach 2006-2012 był sekretarzem Instytutu Literatury Polskiej UW. Jest również członkiem Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza, Polskiego Towarzystwa Badań nad Wiekiem Osiemnastym, The Thomas Paine Society [Pasadena, California, USA] oraz Instytutu Sztuka Królewska w Polsce.

Był dwukrotnie stypendystą Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej.

Joanna Jeziorska-Haladyj, doktor nauk humanistycznych, literaturoznawca, adiunkt w Zakładzie Poetyki, Teorii Literatury i Metodologii Badań Literackich. Absolwentka polonistyki i dziennikarstwa na Uniwersytecie Warszawskim. Autorka książki „Tekstowe wykładniki fikcji. Na przykładzie reportażu i powieści autobiograficznej” wydanej w serii „Rozprawy literackie” Wydawnictwa IBL PAN oraz studiów publikowanych w „Pamiętniku Literackim”, „Tekstach Drugich”, „Przeglądzie Filozoficzno-Literackim”, „Przeglądzie Humanistycznym”, „Tekstualiach”, „Znaku” oraz licznych tomach zbiorowych. Zajmuje się narratologią (teorie fikcji, reportaż i inne gatunki pograniczne, narracja drugoosobowa, której poświęcona jest przygotowywana praca habilitacyjna). W roku 2014 prowadziła wykłady z narratologii na Uniwersytecie Masaryka w Brnie. Tłumaczy z języka angielskiego (ostatnio „The Art of Fiction” Henry’ego Jamesa), prowadzi translatoria poświęcone angielskim i amerykańskim teoriom powieści, jest redaktorką przygotowywanej anglojęzycznej antologii polskiej narratologii. Przez wiele lat była nauczycielką w Gimnazjum i Liceum im. Stefana Batorego w Warszawie, od 2009

uczestniczy w pracach Komitetu Okręgowego Olimpiady Literatury i Języka Polskiego dla szkół ponadgimnazjalnych.

Olga Hołownia (1978), anglistka i kulturoznawca, specjalizująca się w literaturze angielskiej i islandzkiej XX wieku, tłumaczka, badaczka literatury dla dzieci i młodzieży, badaczka problematyki performance'u. Jej „podwójny” doktorat (Wydział Anglistyki UW – Uniwersytet w Reykjavíku) dotyczył klisz we współczesnej poezji angielskiej i islandzkiej. Przełożyła wiele wierszy islandzkich na język polski oraz tłumaczyła poetów polskich na islandzki (m.in. wiersze Ewy Lipskiej). Organizowała na Islandii wiele imprez kulturalnych związanych z promocją polskiej literatury. Związana z Uniwersytetem w Reykjavíku (prowadziła tam w ostatnich latach kursy literatury polskiej oraz warsztaty na temat performance'u), w Polsce – z Instytutem im. Adama Mickiewicza.

Olaf Kryowski (1969), dr hab. prof. UW, zajmuje się historią literatury oraz komparatystyką. Jego zainteresowania koncentrują się wokół twórczości Mickiewicza, Słowackiego i Krasińskiego. Obejmują związki literatury z różnymi tradycjami kulturowymi, przede wszystkim tymi, które rozwijały się na tzw. obszarach kresowych dawnej Rzeczypospolitej, a także relacje między poezją i malarstwem, słowem i obrazem. Jest autorem książek *„Słońce ogromnych kręgi...” Malarskie inspiracje Słowackiego* (2002), *Tradycja bizantyjska w twórczości Mickiewicza* (2009), licznych artykułów ogłaszanych w książkach i czasopiśmie, a także redaktorem prac zbiorowych (*Religia i religijność w literaturze i kulturze romantyzmu*, 2008; *Śladami romantyków*, 2010; *Słowacki w perspektywie tradycji i nowoczesności*, 2011; *Tradycje bizantyjskie. Romantyzm i inne epoki*, 2014). Współpracuje m.in. z ośrodkami akademickimi w Bułgarii (Uniwersytet św. Cyryla i Metodego w Wielkim Tyrnowie) i na Ukrainie (Narodowy Uniwersytet im. Tarasa Szewczenki w Kijowie).

Tomasz Mackiewicz, filolog, doktor nauk humanistycznych, członek redakcji „Tekstualiów” (od 2008 roku). Ukończył studia doktoranckie w Zakładzie Romantyzmu ILP UW pod kierunkiem prof. Edwarda Kasperskiego. Doktoryzował się rozprawą *Sokrates Norwida. Kontekst – recepcja – kontynuacja* (2009). Wspólnie z Edwardem Kasperskim redaktor prac *Poetyka egzystencji. Franz Kafka na progu XXI wieku* (2004), *Dialogi romantyczne* (2008). Jest również autorem powieści kryminalnych: *Spowiedź* (2015) oraz *Żart* (2016), a także współautorem biograficznej książki *Być dzieckiem legendy* (2013). W roku akademickim 2008-2009 prowadził na Wydziale Neofilologii UW zajęcia z analizy tekstu literackiego. Uczestniczył w kilkunastu konferencjach naukowych, m.in. w Warszawie, Częstochowie, Opolu i Słupsku, a

także w Krzemieńcu na Ukrainie. Opublikował ponad 30 artykułów naukowych i recenzji. Ich tematyka koncentrowała się głównie wokół romantyzmu i twórczości Norwida. Interesują go jednak także inne zagadnienia, takie jak: twórczość Franza Kafki, filozofia Sorena Kierkegaarda, poezja Tadeusza Różewicza czy też historia XX-wiecznej awangardy.

Piotr Matywiecki (1943), Urodzony 5 VI 1943 r. w Warszawie. Wieloletni pracownik Biblioteki Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 1980–1989 działacz „Solidarności” jawnej i w konspiracji. Odznaczony przez Prezydenta Bronisława Komorowskiego Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski – „za wybitne zasługi w pracy twórczej”. Poeta, eseista, krytyk literacki. Autor antologii poetyckich. Edytor. Ważniejsze tomy poetyckie: *Podróż*, Warszawa 1975, *Światło jednomyślne*, Warszawa 1990, *Poematy biblijne*, Warszawa 1995, *Improwizacje i światy*, Ostrołęka 1997, *Zwyczajna, symboliczna, prawdziwa*, Warszawa 1998, *Ta chmura powraca*”, Kraków 2005, *Powietrze i czerń*, Kraków 2009, *Zdarte okładki*” [wiersze zebrane], Wrocław 2009, *Widownia*”, Kraków 2012, *Którędy na zawsze*”, Kraków 2015. Jego poezje tłumaczono na niemiecki, rosyjski, włoski, litewski, serbski, czarnogórski. Książki eseistyczne: *Kamień graniczny*, książka poświęcona filozoficznym, historycznym i socjologicznym rozważaniom dotyczącym zagłady Żydów. *Twarz Tuwima*, eseistyczna monografia życia, mitu osobowego i liryki tego poety; *Dwa oddechy. Szkice o tożsamości żydowskiej i chrześcijańskiej; Myśli do słów. Szkice o poezji*.

Ułożył dwutomową antologię poezji polskiej *Od początku* (Gdańsk, 1997 r.) obejmującej lirykę od średniowiecza do XX-ego wieku.

Piotr Mitzner (1955), poeta, historyk literatury, biograf, edytor. Ukończył Wydział Wiedzy o Teatrze PWST w Warszawie. Pracował w teatrach, w wydawnictwach podziemnych („Krağ”, „Karta”, „Spółka poetów”) i w Muzeum Iwaszkiewiczów. Prowadził ośrodek kultury „Koło Podkowy”. Od 1999 roku jest nauczycielem akademickim (Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego), a od 2000 zastępcą redaktora naczelnego miesięcznika „Nowaja Polska”. Jako rysownik debiutował w 1967 roku w „Przyjacielu Młodego Spółdzielcy”, jako poeta w 1972 roku w „Kurierze Polskim”. Pierwszy arkusz poetycki *Dusza z ciała wyleciała* wydał w drugim obiegu w 1980 roku. W ostatnich latach opublikował między innymi prace: *Anna i Jarosław Iwaszkiewiczowie. Esej o małżeństwie*, *Kto gra Antygonę?*, *Na progu*, *Gabinet cieni*, *Biedny język*, *Jak znalazł*, *Warszawski „Domek w Kołomnie”*, *Warszawski krağ Dymitra Filozofowa* oraz tomy wierszy: *Myszoser*, *Pustosz*, *Podmiot domyślny*, *Dom pod świadomością*, *Niewidy*, *Kropka*, *W oku Kuku*, *i Po kropce*, *Wybiór* i *polak Mały*. Jego wiersze tłumaczone były na języki: rosyjski, francuski, czeski, albański, hiszpański, bułgarski i hebrajski. Laureat Nagrody im. Edwarda Csato,

Nagrody Literackiej Fundacji Kultury, Nagrody Zeszytów Literackich im. Józefa Czapkiego. Stale współpracuje z czasopismami: „Zeszyty Literackie”, „Tekstualia” i „Podkowieński Magazyn Kulturalny”. Zajmuje się również edytorstwem, wydawał między innymi teksty: Jarosława Iwaszkiewicza, Tadeusza Zielińskiego, Dymitra Filosofowa, Lwa Gomolickiego oraz poezję lat II wojny światowej. Jest redaktorem serii Biblioteka Zapomnianych Poetów, wydawanej przez Ośrodek Brama Grodzka w Lublinie. Uczestniczy w pracach jury Nagrody im. Ryszarda Kapuścińskiego i Nagrody Norwida. Nominowany do nagród: Silesius, Nike i Cogito. Mieszkał w Podkowie Leśnej, obecnie na warszawskiej Pradze.

Żaneta Nalewajk-Turecka (1977), doktor habilitowany w zakresie nauk humanistycznych, historyk literatury, komparatystka, animatorka kultury, polska koordynatorka projektu wymiany przekładów „Review within Review” (od 2009 roku). Adiunkt w Zakładzie Komparatystyki na Wydziale Polonistyki UW. Współtwórczyni oraz kierownik studiów podyplomowych Szkoła Mistrzów. Studia technik pisarskich oraz prezentacji tekstu literackiego działających od 2014 roku przy Instytucie Literatury Polskiej na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego pod patronatem honorowym Warszawskiego Oddziału Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Debiutowała na łamach ostrołęckiej „Pracowni”; współzałożycielka i redaktor naczelny (od 2005 roku) kwartalnika „Tekstualia”. W latach 2005-2011 prowadziła w Domu Kultury Śródmieście autorskie zajęcia warsztatowe „Laboratorium Literackie” oraz warsztaty krytycznoliterackie. W latach 2005-2012 koordynowała spotkania literackie Stowarzyszenia Pisarzy Polskich w Domu Kultury Śródmieście w Warszawie.

Jest autorką monografii *W stronę perspektywizmu. Problematyka cielesności w prozie Brunona Schulza i Witolda Gombrowicza* (słowo/obraz terytoria, Gdańsk 2010) oraz *Leśmian międzynarodowy – relacje kontekstowe. Studia komparatystyczne* (Universitas, Kraków 2015). Jej teksty tłumaczone były na języki angielski, ukraiński, bułgarski, czeski, słoweński i serbski.

Współredaktor (razem z E. Kasperskim) monografii zbiorowych *Edgar Allan Poe. Klasyk grozy i perwersji (i nie tylko)* (Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2009), *Edgar Allan Poe – niedoceniony nowator* (Oficyna Wydawnicza ATUT, Wrocław 2010), redaktorka tomów: *Podmiot w literaturze polskiej po 1989 roku. Antropologiczne aspekty konstrukcji* (Dom Wydawniczy Elipsa, Warszawa 2011), *Romantyzm Drugiej Wielkiej Emigracji* (przy współpr. M. Nabiałek, M. Mips i J. Jastrzębskiej, Dom Wydawniczy Elipsa, Warszawa 2012), *Sekundy (i) epoki. Czas w literaturze polskiej po 1989 roku* (przy współpr. M. Mips, Dom Wydawniczy Elipsa, Warszawa 2013). Współredaktorka i edytorka książki (wspólnie z Iwoną

Smolką i zespołem redakcyjnym kwartalnika „Tekstualia”) *Rytm twórczego życia. Jubileuszowe rozmowy o literaturze* (fundacja terytoria książki, Gdańsk 2013)

Laureatka międzynarodowych nagród: nagrody przyznanej przez czasopismo „AKT” (Serbia 2011) oraz nagrody dla redaktora w projekcie „Review within Review” (Słowenia 2013). W 2015 roku została także uhonorowana Nagrodą Rektora Uniwersytetu Warszawskiego (III stopnia).

Od 2013 roku jest członkiem Stowarzyszenia Pisarzy Polskich oraz Polskiego Stowarzyszenia Komparatystyki Literackiej.

Anna Oliynyk, absolwentka Międzywydziałowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych na Uniwersytecie Warszawskim. Pracę doktorską pod tytułem *Dźwięk w poezji Józefa Czechowicza* obroniła na Uniwersytecie Pedagogicznym im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie. Zajmuje się problemem szeroko rozumianej integracji sztuk, zwłaszcza muzyki i literatury. Od wielu lat realizuje autorski program warsztatów kreatywności dla dzieci oraz warsztatów twórczego pisania dla dorosłych. Poetka, autorka opowiadań i bajek, a także tłumaczeń poezji anglo- i niemieckojęzycznej.

Publikowała w „Pamiętniku Literackim”, „Literaturoznawstwie”, „Opcjach”, „Autografie”, „Literacjach” oraz czasopiśmie internetowym „Muzykalia”. Obecnie przygotowuje do druku drugi tomik poezji oraz zbiór opowiadań.

Jej pasją jest pisanie i wszystko, co może stanowić dla niego inspirację: tematyka egzystencji, estetyka, literatura piękna, muzyka, malarstwo, kino, teatr i podróże. Otwarta na drugiego człowieka, realizuje się w dialogu ze światem.

Jest jedną z pionierek kursów kreatywnego pisania w Polsce. Studiowanie amerykańskiej literatury przedmiotu pozwoliło jej na stworzenie, w oparciu o wzorce mistrzów tej dyscypliny, własnych scenariuszy zajęć, które od lat rozwija i modyfikuje. W trakcie zajęć kładzie nacisk na interakcje między studentami oraz między wykładowcą a uczestnikami kursów. W atmosferze wzajemnej życzliwości i zrozumienia uczestnicy warsztatów uczą się reagować konstruktywnie na krytykę, zderzają się z różnorodnymi opiniami dotyczącymi omawianych zagadnień literackich i ich własnych prób pisarskich. Studenci zaczynają rozpoznawać swój własny głos wśród innych głosów. Poznają równocześnie wielorakie możliwości rozwiązań tych samych problemów. Z tego względu właśnie ćwiczeniom wykonywanym w trakcie zajęć poświęca się najwięcej uwagi. Praktyka literacka prowadzi do sukcesu, podstawy pisarstwa, pewne reguły i prawdy można intelektualnie przyswoić i wykorzystywać w twórczym działaniu. Pisarstwo, podobnie jak inne dziedziny sztuki, takie jak malarstwo czy muzyka wymagają opanowania rzemiosła, jeśli pragniemy profesjonalnie zajmować się tworzeniem.

Dawid Maria Osiński (1981), adiunkt na Wydziale Polonistyki UW w Zakładzie Literatury i Kultury Drugiej Połowy XIX Wieku. Wiceprezes oddziału warszawskiego Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza. Juror Komitetu Olimpiady Literatury i Języka Polskiego dla szkół ponadgimnazjalnych (od 2005). P.o. Kierownik Studiów Podyplomowych „Szkola Mistrzów. Studia technik pisarskich i prezentacji tekstu literackiego” (UW) w roku 2014/2015.

Autor 52 artykułów naukowych w księgach monograficznych i czasopismach naukowych. Współredaktor czterech tomów zbiorowych: *Modernistyczny Lwów – teksty życia, teksty sztuki* (wraz z Ewą Paczoską; Warszawa 2009), *Etnos i psyche w twórczości Marii Konopnickiej i Elizy Orzeszkowej* (wraz z Grzegorzem Marchwińskim, Warszawa 2012), *Piosenki prawdziwe” w życiu kulturalnym i społecznym PRL-u. Studia* (wraz z Ewą Paczoską; Warszawa 2013), *Realności, realizm, realność. W stulecie śmierci Bolesława Prusa* (wraz z Ewą Paczoską i Bartłomiejem Szleszyńskim; Warszawa 2013). Autor monografii *Aleksander Świętochowski w poszukiwaniu formy. Biografia myśli* (Warszawa 2011).

Dwukrotny stypendysta Ministerstwa Edukacji Narodowej za szczególne osiągnięcia w nauce (lata 2003-2005). Laureat Nagrody Prezesa Rady Ministrów za wyróżnioną rozprawę doktorską (2010). Stypendysta Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej dla młodych uczonych (za rok 2011). I nagroda (tytuł laureata) przyznana przez Towarzystwo Naukowe w Toruniu za najlepszą rozprawę doktorską – monografię z dziedziny teorii i historii literatury – w Konkursie Fundacji im. Marty i Konrada Górskich (nagroda za rok 2010-2011, przyznana w 2013 roku). Laureat stypendium dla młodych wybitnych naukowców (2014-2017), przyznawane przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Uczestnik międzynarodowych i ogólnopolskich projektów grantowych („Humanitas. Projekty antropologii humanistycznej”; *Słownik polskiej krytyki literackiej 1764-1918; Edycja krytyczna pism wszystkich Bolesława Prusa*”; „Poezja na marginesie cywilizacji. Degradacja i odrodzenie twórczości poetyckiej w latach 1864-1894 (podstawa bibliograficzno-materiałowa)”; „Problemy literatury i kultury modernizmu w Europie Środkowej (1867-1918)”, „Sienkiewicz ponowoczesny – laboratorium cyfrowe”.

Zainteresowania badawcze ogniskują się one wokół literatury i kultury 2. połowy XIX wieku oraz początków XX wieku, w szczególności wokół kategorii dandyzmu w kulturze i literaturze polskiej i obcej (Baudelaire, Huysmans, Wilde, Baszkircew), kategorii tożsamościowych bohaterów Europy Środkowo-Wschodniej i ich związku z doświadczeniem nowoczesności (m.in. Galicja – Lwów i Kraków w twórczości Zapolskiej i Wielopolskiej, Węgry i Europa Środkowa Sándora Máraiego), przemian podmiotowości i wyborów artystycznych w

kulturze i literaturze modernizmu (studia o Leśmianie, Świętochowskim, Orzeszkowej, Konopnickiej, diarystyce Marii z Łubieńskich Górskiej i pamiętnikarstwie Kraszewskiego), doświadczenia inności i obcości w twórczości modernistów oraz w dyskursie krytycznym XIX wieku. Osobną ścieżkę naukowo-badawczą wyznaczają dwa bloki tematyczne: przemiany dyskursów polskiej krytyki literackiej XIX wieku oraz „pozytywistów teorii języka” (m.in. Chmielowski, Świętochowski, Bądzkiewicz, Orzeszkowa, Konopnicka, Bem, Ochorowicz, Baudouin de Courtenay, Prus). Zainteresowania badawcze dotyczą przede wszystkim odkrywania znamion i specyfiki nawiązań literatury drugiej połowy XIX wieku do tradycji i kultury Oświecenia.

Ewa Paczoska, profesor Wydziału Polonistyki UW, dyrektor Instytutu Literatury Polskiej. Zajmuje się literaturą drugiej połowy XIX w. z rzutem oka na współczesność. Jej zainteresowania skupiają się wokół szeroko rozumianej kultury polskiego modernizmu. Głównym przedmiotem jej prac są dzieje prozy XIX i XX w., przemiany strategii pisarskich i form. Interesują ją również takie zjawiska kultury współczesnej, jak literatura popularna, powroty do dziewiętnastowieczności traktowanej jako tekst kultury, piosenka literacka.

Opublikowała książki autorskie: *Krytyka literacka pozytywistów* (1988) *Lalka, czyli rozpad świata* (1995, 2008), *Dojrzewanie, dojrzałość i niedojrzałość. Od Bolesława Prusa do Olgi Tokarczuk*, 2004, *Prawdziwy koniec XIX wieku. Śladami nowoczesności*, 2010. Jest redaktorką i inicjatorką wielu tomów zbiorowych, ostatnio m.in.: *Przerabianie XIX wieku. Studia*, 2011, *Doświadczenie nowoczesności, perspektywa polska – perspektywa europejska*, 2012, *Konstelacje Stanisława Brzozowskiego*, 2012, „*Piosenki prawdziwe*” w kulturze PRL-u” 2013, *Realiści, realizm, realność. W stulecie śmierci Bolesława Prusa*. 2013, *Przed i po. Wielka Wojna w literaturach Europy Środkowej i Wschodniej* 2015.

Oprócz działalności naukowej zajmuje się także pracą literacką. Opublikowała 4 tomiki poetyckie: *Wiersze uzbierane* (2002), *pani poetka pisze* (2010), *nierówne światło* (2011), *pod makatką* (2016). Od 10 lat jest przewodniczącą jury Międzynarodowego Festiwalu Bardów w Warszawie (OPPA).

Urszula Pawlicka, doktorantka literaturoznawstwa na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim. Pod kierunkiem prof. Sławomira Buryły przygotowuje rozprawę doktorską na temat literatury i nowych mediów. Uczestniczka programu MOST dla doktorantów w Instytucie Literatury Polskiej Uniwersytetu Warszawskiego (2012/2013). Członek Pracowni Badań Intersemiotycznych i Intermedialnych Wydziału Polonistyki UW. Uczestniczyła w realizacji grantu badawczego, prowadzonego przez prof. Ewę Szczęsną, którego efektem jest publikacja

Przekaz digitalny. Z zagadnień semiotyki, semantyki i komunikacji cyfrowej (red. E. Szczęsna, Kraków 2015). Ukończyła kurs pt. „Electronic Literature in the Digital Humanities: Research and Practice” w ramach Digital Humanities Summer Institute na University of Victoria (Kanada 2014). Stypendystka Fulbrighta na Washington State University Vancouver, USA, na wydziale Creative Media and Digital Culture (2014/2015), gdzie prowadziła badania pod kierunkiem Prof. Dene Grigar, przewodniczącej Electronic Literature Organization. Stypendystka na Stony Brook University w Nowym Jorku (2015), na Wydziale Anglistyki pracowała pod kierunkiem Prof. Elyse Graham. Uczestniczka wielu międzynarodowych i krajowych konferencji, m.in. The American Comparative Literature Association’s 2016 Annual Meeting na Uniwersytecie Harvarda (2016), Literary Margins and Digital Media, konferencji organizowanej przez The Academia Europaea Knowledge Hub Wrocław i Uniwersytet Wrocławski (2015), Kongresu Dydaktyki Polonistycznej na Uniwersytecie Jagiellońskim (2013). Publikowała w pismach naukowych (m.in. „CLCWeb: Comparative Literature and Culture”, „Teksty Drugie”, „Przegląd Humanistyczny”, „Czas Kultury”, „Zagadnienia Rodzajów Literackich”), publicystycznych („Fragile”, „RitaBaum”, „Ha!art”, „Techsty”), tomach zbiorowych i pokonferencyjnych. Autorka książki (*Polska*) *poezja cybernetyczna. Konteksty i charakterystyka* (Kraków 2012). Współpracuje z Korporacją Ha!art. Wraz z Łukaszem Podgórnym przygotowała projekt artystyczny *Cyfrowe zielone oko. Adaptacja poezji formistycznej Tytusa Czyżewskiego*, włączony do międzynarodowej antologii *Electronic Literature Collection 3* (2016). Zainteresowania: literatura elektroniczna, krytyczne teorie mediów cyfrowych, humanistyka cyfrowa, filozofia nauki i technologii. www.urszulapawlicka.com.

Małgorzata Karolina Piekarska, Dziennikarka prasowa i telewizyjna. Autorka kilkudziesięciu filmów dokumentalnych zrealizowanych dla potrzeb TVP. Między innymi jednego o Irenie Jurgielewiczowej pt. *Zupełnie inna Irena* oraz jednego o Marii Kaniewskiej pt. *Co ja w życiu zrobiłam*. Prozaiczka. Poetką bywa z rzadka. Tylko wtedy, gdy nie umie prozą opisać tego, co czuje. Pierwszy wiersz napisała mając lat 8. Pierwsze opowiadanie, jako dwunastolatka. Zadebiutowała w 1987 roku w miesięczniku literackim „Okolice” czterema opowiadaniem. Opublikowała osiem książek, w tym cztery powieści młodzieżowe, z których *Klasa pani Czajki* i jej druga część *LO-teria* są bestsellerami także na Ukrainie. Ponadto *Klasa pani Czajki* trafiła we fragmentach do siedmiu podręczników języka polskiego i jest lekturą dodatkową w wielu szkołach w całej Polsce. Przez sześć lat (1999-2005) na łamach dwutygodnika „Cogito” publikowała felietony dla młodzieży pt. *Wzrockowisko*, które przyniosły jej ogromną popularność wśród czytelników i zaowocowały książką ze zbiorem najgorętszych felietonów. Z pasji blogerka i rodzinny genealog. Prowadzi blog *W świecie absurdów*, który mimo braku

poruszania tematów politycznych odnotował w ciągu ośmiu lat ponad 3,5 miliona odsłon. Od ponad dwóch lat prowadzi również portal poświęcony genealogii własnej rodziny, który zaowocował nie tylko szerokim odzewem ze strony historyków, ale też szeregiem publikacji w prasie oraz autorskim filmem dokumentalnym pt. *100 lat w Warszawie*, w którym oprowadzała widzów śladami własnego prapradziadka – Michała Piekarskiego. Z zamiłowania varsavianistka. Jest autorką wielu filmów i reportaży poświęconych Warszawie m.in. dwuczęściowego *Warszawa w książkach Adama Bahdaja (Śladami Paragona i Perelki oraz Na tropie Tolka Banana)*, a także artykułów poświęconych stolicy oraz varsavianistycznej powieści, w której prawda miesza się z fikcją, zatytułowanej *Czucie i Wiara, czyli warszawskie duchy*. Jest również autorką sztuk teatralnych. Prezes Oddziału Warszawskiego Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. Pomysłodawca środowiskowego kwartalnika literackiego „Podgląd”.

Marian Pilot, literat, dziennikarz, leksykograf, długoletni redaktor „Tygodnika Kulturalnego” i poświęconego kulturze chłopskiej kwartalnika „Regiony”, autor powieści, opowiadań i esejów; do najważniejszych należą: *Panny szczerbate (1962)*, *Pantałyk (1970)*, *Zakaz zwalki (1974)*, *Karzeł Pierwszy, król tutejszy (1976)* *Wykidajło (1981)*, *Bitnik Gorgolewski (1989)*, *Na odchodnym (2002)*, *Gody (2009)*, *Pióropusz (2010)*, *Nowy matecznik (2012)*, *Słownik dawnej gwary Siedlikowa (2012)*, *Zawodna zabawka albo Vin d’adieu (2013)*, *Osobnik (2013)*. Znamca twórczości Waleriana Nekanda-Trepki, miłośnik malarstwa Edwarda Prymasa, animator ruchu na rzecz rehabilitacji wieśniaczek, w I Rzeczypospolitej skazanych na śmierć na stosie pod zarzutem praktyk czarowniczych. Wyróżniony m.in. Nagrodą im. Wł. St. Reymonta i Nagrodą Literacką Nike, odznaczony Krzyżem Kawalerskim OOP.

Milena Rachid Chehab, dziennikarka, obecnie związana z działem kultury oraz Magazynem Świątecznym „Gazety Wyborczej” a także z „Książkami. Magazynem do czytania”. Wcześniej – z „Przekrojem”, „Newsweekiem” i „Ozonem”. Absolwentka Międzywydziałowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych na UW. Dwukrotnie nominowana do Grand Press w kategorii Wywiad, raz do Grand Press Photo w kategorii Krótki film dokumentalny.

Jerzy Sosnowski (1962), urodzony w Warszawie, pisarz i publicysta, członek redakcji kwartalnika „Więź”. Z wykształcenia historyk literatury polskiej. W przeszłości m.in. dziennikarz radiowej Trójki i nauczyciel języka polskiego w szkole średniej. Członek Rady Języka Polskiego Polskiej Akademii Nauk. Laureat Nagrody Kościelskich za zbiór opowiadań *Wielościan* (2001). Poza tym opublikował m.in. książkę eseistyczną *Ach* (2005), powieści *Apokryf Agłai* (2001) i

„Sen sów” (2016). Laureat Nagrody im. księdza Józefa Tischnera za książkę *Co Bóg zrobił Szympansom?* (2015). Prowadzi blog www.jerzysosnowski.pl.

Iwona Smolka krytyk literacki, powieściopisarka zadebiutowała w 1968 recenzją w „Twórczości” i nadal pisze o współczesnej poezji polskiej. Wydała „*Lęki ucieczki, akceptacje*” 1984, wyd. Czytelnik, *Dziewięć światów. Współczesne poetki polskie*” 1997, IBL, powieści: w drugim obiegu, „*Rozpad*” 1984 i 1996, wyd. Marabut (nominacja do Nike), *Musisz siebie zjeść*, wyd. TRIO (wyróżnienie Fundacji Kultury 1996), *Dom żywiołów* 2000 rok, wyd. Sic!, *Skarpa*” 2005, Oficyna Wydawnicza Volumen.

Jest współautorką książek: *Antologia poezji stanu wojennego* (razem z Leszkiem Szarugą i Tomaszem Jastrunem), *Władysław Bartoszewski. Mój PEN Club*, wyd. PWN, (razem z Adamem Pomorskim), *Rytm twórczego życia. Jubileuszowe rozmowy o literaturze*, wyd. Słowo/ obraz terytoria (wraz z Żanetą Nalewajk i zespołem redakcyjnym kwartalnika „Tekstualia”).

W latach 1982–1986 redaktorka i współzałożycielka podziemnego pisma „Wezwanie”. W latach 1986–1989 współpraca z Radiem Wolna Europa i BBC.

Od lat związana z Polskim Radiem. Jest autorką setek audycji literackich. Otrzymała „Złoty mikrofon” w roku 1991. Jest wiceprezesem Polskiego PEN Clubu i Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. W roku 1989 otrzymała nagrodę POLCUL-Foundation oraz Ministerstwa Kultury i Sztuki. W 2015 odznaczona Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Ewa Szczęsna, dr hab. prof. nadzw. Uniwersytetu Warszawskiego; specjalizuje się w zakresie poetyki, semiotyki i perswazji wieloznakowych i multimedialnych tekstów kultury współczesnej. Autorka książek: *Poetyka reklamy* (2001); *Poetyka mediów. Polisemiotyczność, digitalizacja, reklama* (2007); red. i współaut.: *Słownika pojęć i tekstów kultury* (red., współaut., 2002; 2004); *Komparatystyki dzisiaj. T1: Problemy teoretyczne* (współred., współaut. 2010); *Komparatystyki dzisiaj. T2: Interpretacje* (współred., współaut, 2011); *Przekaz digitalny. Z zagadnień semiotyki, semantyki i komunikacji cyfrowej* (red. i współaut. 2015) oraz artykułów z zakresu reklamy, komparatystyki mediów a także poetyki i semiotyki przekazów cyfrowych.

Kierownik Zakładu Komparatystyki na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego oraz Pracowni Badań Intersemiotycznych i Intermedialnych Uniwersytetu Warszawskiego; wykładowca na Wydziale Polonistyki UW; Wydziale Wiedzy o Teatrze Akademii Teatralnej w Warszawie; studiach podyplomowych Polskiej Akademii Nauk; wiceprzewodnicząca Komitetu Głównego OLiJP; członek zarządu Polskiego Stowarzyszenia

Komparatystyki Literackiej; członek komitetu redakcyjnego serii „Projekty komparatystyki” (Universitas).

Ważniejsze publikacje w ostatnich trzech latach: *Literate Existence in the Digital Space. Contemporary Traces of Identity*, w: *On-line/ Off-line. Between Text and Experience Writing as a Lifestyle*, red. Peter Gärdenfors, William Powers, Jarosław Płuciennik, Michał Wróblewski, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 2015, s. 19–35; *Poetics in the Age of Convergence*, w: *On-line/ Off-line. Between Text and Experience Writing as a Lifestyle*, red. Peter Gärdenfors, William Powers, Jarosław Płuciennik, Michał Wróblewski, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 2015, s.169–189; *The Identity of Sign and Text in Digital Space*, w: *Resemblance and Difference. The Problem of Identity*, red. T. Dobrzyńska, R. Kuncheva, IBL PAN IL BAN 2015, s.96–111; *Cyfrowe parafrazy. O niedokładnym przepisywaniu kultury (przyczynek do tematu)*, w: *Literatura prze-pisana. Od Hamleta do slashu*, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 2015, s. 11–25; *Semiotyczne aspekty przekazu digitalnego. U podstaw literatury cyfrowej*, w: „Przestrzenie Teorii” 2015/24, s. 49–73; *Cyfrowe remediacje figur*, w: *Przekaz digitalny. Z zagadnień semiotyki, semantyki i komunikacji cyfrowej*, red. E. Szczęsna, Wydawnictwo Universitas, Kraków 2015, s. 195–215; *Das Zeichen In der digitalen Welt. Semiotische Aspekte der computervermittelten Kommunikation*, przeł. A.Kapuścińska, „Tekst i dyskurs-text und dyskurs”, 2014/7, s. 237–246; *U podstaw tekstu i dyskursu. Znak digitalny – specyfika i struktura*, „Teksty Drugie”, 2014/3, s. 67–86; *Zapisane w znakach. Cyfrowe reprezentacje struktur tekstowych, Znakowe wartości kultury*, red. Z.Kloch, Ł.Grützmaker, M.Każmierczak, Warszawa 2014, s. 299–314; *Problem znaczenia w nowych mediach – uwagi na marginesie sztuki digitalnej*, w: *Współczesne oblicza komunikacji i informacji. Problemy, badania, hipotezy*, red. E.Głowacka, M.Kowalska, P.Krysiński, Wydawnictwa Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2014, s.83–93; *Dyskurs kształcenia digitalnego*, „Studia Edukacyjne” 2013/26, s.277–297; *Transformacje teorii – od jej rozmycia do poetyki rekombinowanej*, „Tekstualia” 4 (35)/2013, s.105–114; *Tekst wieloznakowy w przestrzeni mediów cyfrowych. U podstaw poetyki semiotycznej*, „Przegląd Humanistyczny” 2013/4, s. 19–27; *Komparatystyka semiosfer, mediów, dyskursów. Perspektywy rozwoju*, „Tekstualia”, 4 (31) 2012; s. 37–50.

Anna Tenczyńska, adiunkt w Zakładzie Komparatystyki Instytutu Literatury Polskiej na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego. Doktor nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa – na podstawie dysertacji „Literatura nowoczesna wobec i – w obecności muzyki. Dialog z formą i materią muzyczną w poezji Gałczyńskiego, Iwaszkiewicza i Barańczaka” (obronionej z wyróżnieniem na Wydziale Polonistyki UW w 2009 roku). Członkini i

współinicjatorka Pracowni Badań Intersemiotycznych i Intermedialnych w Instytucie Literatury Polskiej UW. Podczas studiów magisterskich na Wydziale Polonistyki UW współzałożycielka i wiceprzewodnicząca Koła Naukowego Komparatystyki Literackiej przy Kolegium MISH UW; zastępca redaktora naczelnego miesięcznika „Uniwersytet Kulturalny” (w którym publikowała też artykuły, m.in. o emigracji po II wojnie światowej). Współpracuje z wieloma ośrodkami prowadzącymi badania z zakresu literaturoznawstwa i muzykologii: uczestniczy w zebraniach Pracowni Poetyki Historycznej w Instytucie Badań Literackich PAN, jest uczestniczką seminarium muzykologicznego De Musica, członkinią Stowarzyszenia De Musica, Laboratorium Myśli Muzycznej i sekcji naukowej Towarzystwa Muzycznego im. Karola Szymanowskiego, a także Polskiego Stowarzyszenia Komparatystyki Literackiej. W ramach współpracy z tymi instytucjami i stowarzyszeniami systematycznie bierze udział w zebraniach naukowych, panelach dyskusyjnych oraz projektach badawczych.

Kierownik Studiów Podyplomowych Teksty współczesnej kultury. Sprawuje opiekę naukową nad Kołem Korespondencji Sztuk. Pełni funkcję tutora Studentów MISH. Zajmuje się również praktyką przekładową. Tłumaczy z języka angielskiego prace z zakresu komparatystyki, muzykologii i teorii sztuki, a także eseistykę. Członkini-założycielka Stowarzyszenia Tłumaczy Literatury. Współpracuje m. in. z Instytutem Dokumentacji i Studiów nad Literaturą Polską, dla którego przekłada literaturę biograficzną, epistolarną i eseistyczną z kręgu dwudziestowiecznej kultury polskiej i europejskiej (przekłady w większości niepublikowane, wchodzące w skład projektów Instytutu).

Magdalena Tulli, urodziła się w r. 1955 w Warszawie w mieszanej rodzinie polsko-włoskiej. Dzieciństwo spędzała w Warszawie i Mediolanie. Ukończyła studia biologiczne. W roku 1979/80 brała udział w wyprawie antarktycznej PAN. Podczas stanu wojennego pracowała na oddziale operacyjnym szpitala kardiochirurgicznego jako salowa. Była kurierką redakcji Tygodnika Mazowsze. Debiutowała w 1995 roku opowieścią *Sny i kamienie*, za którą otrzymała Nagrodę Fundacji im. Kościelskich (1995). Druga książka, *W czerwieni* (1997) weszła do finału nagrody Nike w r. 1999, a trzecia, *Tryby* (2003) do finału nagrody Nike weszła w r. 2004. *Skaza* (2006) otrzymała Nagrodę Osobną Gdynia (2007) i znalazła się w finale nagrody Nike w r. 2007. W roku 2007 autorka wydała jako Marek Nocny powieść *Kontroler snów*. W r. 2011 ukazały się *Włoskie szpilki*, za które w r. 2012 otrzymała nagrodę Gdynia, nagrodę Gryfia oraz nominację do finału nagród Nike i Angelus. W r. 2013 otrzymała łódzką nagrodę literacką im. Tuwima za całokształt twórczości. W r. 2014 wydała *Szum*, który wszedł do finału nagrody Nike w r. 2015.

Przetłumaczyła *Utraconą* Marcela Prousta (2001), *Gniew niebios* Fleur Jaeggy (za przekład z języka włoskiego tych opowiadań wydanych w 1999 roku otrzymała nagrodę

„Literatury na Świecie”) i dwie inne pozycje jej autorstwa oraz *Długi dzień Amerygi* Italo Calvino.

Jej książki były tłumaczone na angielski, francuski, niemiecki, rosyjski, włoski, szwedzki, chorwacki, słoweński, czeski, węgierski, łotewski, litewski.

Mieszka w Warszawie. Ma dwóch dorosłych synów.

Agnieszka Wnuk (1984), doktor nauk humanistycznych, redaktor, literaturoznawca. Autorka książki *Polska romantyczna powieść poetycka. Wyznaczniki i konteksty gatunkowe* (2014). Naukowo zajmuje się historią literatury romantycznej i jej kontekstami, antropologią literacką, genologią i komparatystyką. Publikowała w wielu czasopismach naukowych w Polsce i za granicą, m.in. w „Przeglądzie Humanistycznym”, „Tekstualiach”, „Świecie Tekstów”, serbskim „Akcie”, czeskim „Protimluvie”, słowackiej „Apokalipsie”, a także w licznych monografiach naukowych poświęconych np. twórczości Juliusza Słowackiego, Adama Mickiewicza, Edgara Allana Poeego, kodom kultury współczesnej czy autobiografii. Od 2009 r. związana zawodowo z kwartalnikiem naukowo-literackim „Tekstualia”. Współpracuje z wieloma wydawnictwami jako redaktor książek naukowych i popularnonaukowych dotyczących m.in. deskrypcji nieokreślonych, twórczości Bolesława Leśmiana, historii średniowiecznej Anglii. Jest także redaktorem podręczników szkolnych i pomocy naukowych z języka polskiego. W wolnym czasie czyta i słucha „Trójki”.

Elżbieta Wrotnowska-Gmyz, z wykształcenia teatrolog, ukończyła Wydział Wiedzy o Teatrze warszawskiej Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza. Po studiach pracowała w Ministerstwie Kultury i Sztuki w Departamencie Teatru, a następnie w Dziale Dokumentacji Teatralnej Związku Artystów Scen Polskich. Brała udział w pracach powstałego w 2003 roku w Warszawie Instytutu Teatralnego im. Zbigniewa Raszewskiego (2003-2007). W Dziale Dokumentacji i Instytucie Teatralnym współtworzyła teatralne bazy danych, współpracowała z organizacjami międzynarodowymi SIBMAS i ENICPA oraz regionalnymi – brała udział we współpracy Instytutów Teatralnych w ramach Grupy Wyszehradzkiej. Współpracowała z Instytutem Sztuki Polskiej Akademii Nauk przy projektach bibliograficznych (Polskiej Bibliografii Szekspirowskiej i Almanachu Sceny Polskiej). Organizowała i promowała gościnne występy zespołów teatralnych, festiwale, spotkania i wykłady o współczesnym teatrze polskim i światowym, współczesnym życiu teatralnym. Programowała i organizowała wizyty studyjne przedstawicieli środowisk teatralnych z Niemiec, Rosji, Iranu, Gruzji i Izraela w Polsce. W latach 2006/07 Koordynator Organizacyjno-Finansowy konkursu organizowanego przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego konkursu na Teatralną Inscenizację Dawnych

Dzieł Literatury Europejskiej. W 2008 roku doradca w Gabinetie Politycznym Ministra Kultury, następnie, jesienią tego roku rozpoczęła pracę w Narodowym Centrum Kultury. Początkowo jako koordynator projektów kulturalnych, następnie od 2010 roku jako kierownik działu, od 2012 roku kieruje Działem Edukacji Kulturalnej w NCK. Dział realizuje projekty z zakresu edukacji kulturalnej, także edukacji historycznej. Koordynuje i programuje projekty kulturalne i wydawnicze. Koordynowała projekty wydawnicze i naukowe organizowane w ramach Roku Bolesława Prusa 2012. Uczestniczy i organizuje konferencje na temat edukacji kulturalnej. Wśród prowadzonych projektów w Narodowym Centrum Kultury ważne miejsce zajmuje praca Galerii Kordegarda Narodowego Centrum Kultury. Wśród zainteresowań znajdują się badania naukowe nad przemianami kulturowymi, uczestnictwem w kulturze, tendencjami zachodzącymi w życiu kulturalnym i edukacji kulturalnej oraz bieżące życie kulturalne.